

»Čuj,« je vzkliknila naposled punčka, »čas bo, da se vrneva!«

»Le še malo me pustil!« je dejala račka in se še hitreje zagnala po ribniku.

»Vrniva se,« je zaprosila punčka; »dani se že!« A račka je ni poslušala. In tako se je zgodilo, da se je punčka naposled odločila, da sama odide. Pognala se je v vodo, da bi splavala na breg, a v tistem trenutku se je oglasil v vasi prvi zvon — in punčka je postala spet porcelanasta. Pogreznila se je v vodo in obležala na dnu... Račko pa, ki je bila iz celuloze, je odnesla voda čez jez pod mlinska kolesa, ki so jo na drobne kosce razbila...

Tako se je bila nad obema žalostno spolnila za prestopek napovedana kazen.

Maksimov:

Ceni pastir.

*Komaj prvi zor napoči,
petelinček z grede skoči,
putke svoje prebudi,
poje jim: kikiriki!*

*Prebudi iz sanj se ptička,
skoči urno iz grmička,
pesem jutranjo žgoli,
z roso zmiva si oči.*

*Žive vse so že dobrave,
ptički pojejo pozdrave,
kličejo: čri-čri-čri-čri —
kje si zopet, deček ti?*

*Deček v postelji še spava,
tožno v hlevu muka krava,
na pastirja se jezi,
ker najlepši čas prespi.*